

भेदज्ञानेराजसत्वमाह पृथक्त्वेनेति यत्पृथक्त्वेन भिन्नत्वेन ज्ञानं तद्राजसमिति संबंधः पृथक्त्वेनेत्येतद्विदुषोति सर्वेषु भूतेषु पांच भौतिकत्वेनाविशिष्टेषु नानाभावान्सुरनरतिर्यक्स्थावरत्वभेदेन नानात्वानि बहुवचनमत्यंतभेदप्रदर्शनार्थं पृथग्विधान् एकजातीयेष्वपि नरादिषु प्रत्येकं विभिन्नप्रकारान्यज्ज्ञानं वेत्ति विषयीकरोतीति येन ज्ञानेन वेत्तीति वक्तव्ये एधांसि पंचतीति वक्तव्यज्ज्ञानं वेत्तीति करणे कर्तृत्वोपचारो बोध्यः तेन आत्मनां परस्परभेदस्तेषामीश्वराद्भेदस्तेभ्य ईश्वरादन्योन्यतश्च जडवर्गस्य भेद इत्यनौपाधिकभेदपंचकज्ञानं कुतार्किकाणां राजसमेवेत्यभिप्रायः ॥ २१ ॥ यत्तु ज्ञानं एकस्मिन् कार्ये देहे प्रतिमादौ वा कृत्स्नवत् रिपूर्णवदेतावानेवात्मा ईश्वरो वेति सक्तं अभिनिवेशयुक्तं अहैतुकं निरुपपत्तिकं अतत्त्वार्थवत् परमार्थावलंबनशून्यं अल्पतुच्छविषयत्वादल्पफलत्वाच्च यदेवंभूतं ज्ञानं तत्तामसमुदाहृतं ॥ २२ ॥ अथ कर्मत्रैविध्यमाह नियतमित्यादिना नियतं नित्यं संगरहितं अभिमानवर्जितं रागद्वेषप्रीतिर्द्वेषोऽनिष्टेऽप्रीतिस्तद्भाभ्यां कृतं इष्टानिष्टप्राप्तिपरिहारार्थं कृतं रागद्वेषतः कृतं तदन्यदरागद्वेषतः कृतं निष्काममित्यर्थः फलगुचलीयते चेति फलं क्रियया प्राप्य मनात्मवस्तुतदन्यदफलमनागतुं कं परिपूर्णमविनाश आत्मतत्त्वं तत्वेऽप्युना कृतं विविदिषंति यज्ञेनेति श्रुत्या आत्मलाभार्थं यज्ञादेर्विनियोगात् तत्कर्म सात्त्विकमुच्यते ॥ २३ ॥ यत्तु कामेषु

पृथक्त्वेन तु यज्ज्ञानं नानाभावान् पृथग्विधान् ॥ वेत्ति सर्वेषु भूतेषु तज्ज्ञानं विद्विराजसं ॥ २१ ॥ यत्तु कृत्स्नवदेकस्मिन् कार्ये सक्तमहैतुकं ॥ अतत्त्वार्थवदल्पं च तत्तामसमुदाहृतं ॥ २२ ॥ नियतं संगरहितमरागद्वेषतः कृतं ॥ अफलप्रेप्सुना कर्म यत्तत्सात्त्विकमुच्यते ॥ २३ ॥ यत्तु कामेषु नाकर्म साहंकारेण वा पुनः ॥ क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतं ॥ २४ ॥ अनुबंधं क्षयं हिंसा मनपेक्ष्य च पौरुषं ॥ मोहादारभ्य तके मर्यत्तत्तामसमुच्यते ॥ २५ ॥ मुक्तसंगो न हंवादी धृत्युत्साहसमन्वितः ॥ सिद्धसिद्धोर्निर्विकारः कर्ता सात्त्विक उच्यते ॥ २६ ॥ रागी कर्मफलप्रेप्सुर्लुब्धो हिंसात्मकोऽशुचिः ॥ हर्षशोकान्वितः कर्तारजसः परिकीर्तितः ॥ २७ ॥ अयुक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठो नैकृतिकोऽलसः ॥ विषादी दीर्घसूत्री च कर्ता तामस उच्यते ॥ २८ ॥

नाफलार्थिना साहंकारेण यद्यपि सात्त्विकोप्यनात्मविताहंकारस्तथापि अहमेव कर्मकुशलो महान् श्रोत्रिय इत्यभिमानो हंकारस्तद्वत्तासाहंकारेण वा शब्दश्चार्थं क्रियते बहुलायासं अतिश्रमकरं तत्कर्म राजसमुदाहृतं ॥ २४ ॥ अनुबध्यते नेनेत्यनुबंधः फलं क्षयं शक्तेरर्थानां च नाशं हिंसां परपीडां पौरुषं स्वसामर्थ्यं अनपेक्ष्य अनालोच्य केवलं मोहादविवेकतो यदारभते कर्म तत्तामसमुदाहृतं ॥ २५ ॥ कर्तृत्रैविध्यमाह मुक्तेत्यादिना मुक्तसंगस्य क्ताभिनिवेशः अनहंवादी पूर्वोक्ताहंकारोक्तिरहितः धृतिर्यैर्य उत्साहः साधयिष्याम्येवेति बुद्धिनिश्चयः ताभ्यां समन्वितः सित्थ्यसित्थ्योः कर्मण आरब्धस्येति शेषः निर्विकारः हर्षविषादशून्यः कर्ता सात्त्विक उच्यते ॥ २६ ॥ रागो विषयलोलुपः अतएव कर्मणः फलप्रेप्सुतीति कर्मफलप्रेप्सुः लुब्धः परद्रव्यादौ संजाततृष्णस्तीर्थादौ वा द्रव्यापरित्यागी हिंसात्मकः परपीडाकरस्वभावः अशुचिर्बासांतः शौचवर्जितः इष्टानिष्टप्राप्तौ हर्षशोकान्वितश्चयः कर्तारजसः परिकीर्तितः ॥ २७ ॥ अयुक्तोऽनबद्धितः प्राकृतोऽत्यंतमसंस्कृतबुद्धिर्बालसमः स्तब्धः दंडवन्ननमतिकस्मैचित् शठः शक्तिगूहनकारी नैकृतिको बंचकः परावमानीवा अलसः अप्रवृत्तिशीलः कर्तव्येष्वपि विषादोऽसर्वदा अवसन्नस्वभावः दीर्घसूत्री चिरकारी एकाहसाध्यं कार्यमासेनापि न करोतीत्यर्थः य एवंभूतः स कर्ता तामस उच्यते ॥ २८ ॥